

DI 06/09 Dinsdagavondfilm La nuit du 12 (Dominik Moll) 3 *** UGC Antwerpen

Het leven zoals het echt is: de recherche

Een jonge vrouw komt gruwelijk om het leven in deze ontvullende politiefilm over een ware zaak die nooit werd opgehelderd.

Ruben Aerts in De Standaard van DI 30/08/2022

La nuit du 12, (115 min.)

Dominik Moll: regisseur

Bastien Bouillon, Bouli Lanners, Anouk Grinberg: acteurs

–Kun jij het woord voeren?–, vraagt een rechercheur aan zijn chef. Ze hebben net aangebeld bij een doordeweeks huis in een eendere straat. Allebei ze in burger. –Ik haat het om ouders te vertellen dat hun kind dood is.– Het is moeilijk te geloven dat ook maar één wetsdienaar er vrolijk de schouders bij zou ophalen.

Voor een ouder is het de donkerste nachtmerrie waarin je kunt belanden. Niemand wil een agent aan de deur met die boodschap op het hart. Maar je wilt ook niet die agent zijn en vervolgens de moordenaar niet vinden.

Deze **integere Franse film, soms haast in documentaire stijl**, gaat over **zo–n zaak uit 2016 die niet opgelost raakte**. Daar maakt de film vanaf het begin geen geheim van. Elk jaar opent de Franse politie meer dan achthonderd moordonderzoeken, krijgt de kijker mee. **Een op de vijf wordt nooit opgehelderd**. Het ene cijfer is niet minder schokkend dan het andere.

Van politiefilms zijn we gewend dat ze net laten zien hoe schrandere rechercheurs wel zijn. De patronen die zij zien en de verbanden die ze leggen, het is doorgaans verbluffend. We zijn vol bewondering voor hun speurneuzen. Maar **La nuit du 12 is anders**. De realiteit is toch niet wat Witse of Baantjer ons op een zondagse tv-avond hoopvol op de mouw speldde.

Yohan, zo heet **de jonge korpschef** en ongenode boodschapper. De avond ervoor vierde hij met de hele ploeg nog het pensioen van zijn voorganger. Nu zit hij tegenover de nietsvermoedende moeder van het slachtoffer. Hij is nog maar net beginnen te praten of de woorden laten hem al in de steek: achter de moeder ziet hij een foto van haar vermoorde dochter.

Bizarre job

Elke moord is gruwelijk, maar hier klinkt dat bijna als een eufemisme. Midden in de nacht heeft de dader deze jonge vrouw opgewacht op haar terugweg van een avondje uit. Weggedoken in een hoody hield hij zich schuil. –Clara–, heeft hij haar naam gezegd, om haar vervolgens een vloeistof in het gezicht te gooien. Een vlam ging aan, in lichterlaaie is ze weggerend.

La nuit du 12 laat waarachtig zien hoe zo–n onderzoek zich dan ontvouwt. Haar vriendschappen en verhoudingen komen gaandeweg in een nieuw daglicht te staan – voor haar vriendje was ze veeleer een scharrel. Ook zij is niet helemaal wie ze leek te zijn. Ze sliep weleens vreemd en had een voorliefde voorgeweldadige types, terwijl ze eerst nog zo oprecht en onschuldig leek. **Binnenstebuiten gekeerd ziet elk mensenleven er plots anders uit. We zijn ook wat we voor onze naasten verzwijgen.**

De Duits-Franse filmmaker Dominik Moll (Seules les bêtes) legt treffend de vinger op hoe die informatie morrelt aan de perceptie – van de - rechercheurs, maar ook van de kijker. Alsof ze afbreuk doet aan de onschuld van het slachtoffer. Het maakt net geen donder uit.

–Wat een bizarre job toch. We ondervragen mensen, gaan door hun spullen, luisteren gesprekken af en schrijven rapporten. Het ene na het andere. We bestrijden het kwaad door rapporten te schrijven.– Door de ogen van **de chef (Bastien Bouillon)** ervaren we **de machteloosheid en frustratie wanneer een onderzoek muurvast komt te zitten**.

Bouillon is treffend alledaags, hij kon je broer of oom zijn. Hij is niet het type alfaman uit die jaren 70policiers die onbeschroomd zijn boekje te buiten ging. **Yohan is hoe een rechercheur er echt uitziet**. Zijn collega is een rol voor **onze landgenoot Bouli Lanners**. Er is een overvloed aan films en reeksen die politiewerk romantiseren. Alsof het gewoon een heerlijk raadsel is, van meet af aan bedoeld om opgelost te worden. **La nuit du 12 is geen flitsend onderzoeksverhaal. De realiteit ontvullert, vragen blijven onbeantwoord**, alle inspanningen ten spijt. Daar moet je dan ook als wetsdienaar een plaats aan zien te geven.

Info: Een filmticketje koop je ter plaatse van de verantwoordelijke. De ticketjes kosten normaal – 7.

Achteraf gaan we samen nog iets drinken!

Afspraakuur: 19u15

Afspraakplaats: UGC, Van Ertbornstraat 17, Antwerpen. Rechts van de kassa!

Wegwijzer: Door het feit dat UGC gelegen is aan de Van Ertbornstraat 17, een zijstraat van De Keyserlei, is het zeer vlot bereikbaar met het openbaar vervoer (trein, tram, bus). Met je filmticket kan je ook goedkoper parkeren in de ondergrondse, bewaakte parking De Keyser aan de Van Ertbornstraat (net naast de inkom van de UGC)! Valideer je parkingticket op de verdieping.

Aanvangsuur: 19u30

Info: Luc F - 0484 98 38 37

of: Nicole - 0475 59 56 11 -